

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: J. H., narozena X,
bytem X, X, X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 2. 10. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná odňala žalobkyni invalidní důchod, protože lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Praha-východ zhodnotil, že pracovní schopnosti žalobkyně poklesly pouze o 10 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu přitom podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž uvedla, že se její zdravotní stav zhoršil a nikoli, jak uvádí rozhodnutí žalované, zlepšil. Stav žalobkyně po čtyřech chirurgických zákrocích již nelze řešit operativní cestou. Žalovaná námitky zamítla a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

namítané rozhodnutí potvrdila. V námitkovém řízení nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XV, oddíl B, položku 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), tedy funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, lehké postižení, lehké deformity bérce nebo stehna, lehké hypotrofie svalů, omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–15 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určil lékař žalované při dolní hranici, tj. 10 %. Současně nenalezl důvod ke změně míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou. V ní namítla, že dosud pobírala invalidní důchod pro zhoršený zdravotní stav důsledkem úrazu. Přestože se její stav zkomplikoval, invalidní důchodu jí byl odebrán. Žalobkyně upřesnila, že nevydrží za chůze delší cestu než 1 km. Nákup a jiné běžné denní aktivity vykonává čím dál tím obtížněji. Příčinou je skřípnutý nerv jdoucí až do ledvin. Žije sama, bez zaměstnání. Posudková komise vyslaná Úřadem práce potvrdila podle žalobkyně její nemožnost pracovat v sedě i ve stoje. Další operaci nemůže žalobkyně podstoupit, a to z důvodu velkého rizika ochrnutí.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Podkladové posudky žalované plně posoudily a zjistily zdravotní stav žalobkyně. Posudkoví lékaři vycházeli ze zjištěných diagnóz, a jejich posudky proto žalovaná pokládá za objektivní.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze

to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 10 %, a proto se v jejím případě nejedná o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Tento stav existoval též ke dni 2. 10. 2020, tj. ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení podle stejné položky vyhlášky o posuzování invalidity jako žalovaná, tzn. lehké funkční postižení levého hlezenního kloubu bez výrazného neurologického postižení. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u postižení dané vážnosti citovaná vyhláška stanovuje rozmezí od 10 % do 15 %. Posudková komise stanovila ve shodě se žalovaným dolní hranici určeného rozmezí. Posudková komise se tak shodla s lékařem okresní sociální správy i žalované na oduznutí invalidity. Za datum zániku invalidity prvního stupně posudková komise určila 28. 5. 2020, tedy den posudku lékaře sociální správy Praha-východ.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně doporučení fyzicky lehčí práce, tj. bez těžké fyzické námahy, výslovně bez manipulace s těžkými břemeny. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pracovní schopnosti žalobkyně poklesly o 10 %, což podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě.
13. Z uvedených důvodů nedošlo k vadám v řízení před žalovanou a její rozhodnutí č. j. RN-725 614 1761-42091-SP ze dne 2. 10. 2020 je v souladu se zákonem. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 24. září 2021

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

